

Tarih: 28.12.2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

HAYATIN GAYESİ

Allah Resûlü (s.a.s), genç sahabî Muâz'la yolculuk yapıyordu. Peygamberimiz, üç defa “Muâz!” diye seslendi. Muâz ise her seferinde “Buyur ey Allah'ın Resûlü, emrine amadeyim!” diyerek gönülden teslimiyet, sevgi ve hürmetini dile getirdi. Nihayetinde Peygamberimiz, kendisini merakla dinleyen bu sahabiye, **“Allah'ın kulları üzerindeki hakkının ne olduğunu biliyor musun?”** diye sordu. “Allah ve Resûlü daha iyi bilir.” cevabını verdi Muâz. Bunun üzerine Efendimiz şöyle buyurdu: **“Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, onların Allah'a ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.”** Peygamberimiz, bir müddet sonra **“Peki kulların Allah üzerindeki hakkının ne olduğunu biliyor musun?”** diye sordu. Ardından da şu müjdeyi verdi: **“Kendisine kullukta bulunması ve hiçbir şeyi ortak koşmaması halinde Allah'ın, kuluna azap etmemesi ve onu cennete koymasındır.”**¹

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimizin üzerimizdeki en büyük hakkı, O'nu tanımamız, O'na kul olmamızdır. O'na teslimiyet ve sadakat göstermemizdir. Zira yaratılış gayemiz, Allah'ın varlığına ve birliğine şeksiz şüphesiz iman etmektir. Her türlü azamet ve yüceliğin, yalnızca Allah'a ait olduğunu kabul etmektir. O'nun emir ve yasakları doğrultusunda bir hayat sürmektir. Bütün mahlûkatı yaratan Rabbimiz, kerem ve cömertlikte eşsizdir. O'nun bizlere ihsan ettiği nimetler saymakla bitmez. Aldığımız nefesten, içtiğimiz suya; yediğimiz lokmadan, harcadığımız zamana, her şey O'nun bizlere lütfudur. Aklımız, gönlümüz, sevgi ve merhametimiz, birbirimize olan muhabbetimiz hep O'nun bizlere ikramıdır. O halde bize ömrümüzü, türlü nimetleri, hâsılı varlığımızı bağışlayan Allah'a ne kadar şükretsek az değil midir? Rabbinin bunca nimetini görmezden gelerek, insanın sorumluluklarını ihmal etmesi ve başıboş bir hayat sürmesi insana yakışır mı hiç?

Kardeşlerim!

Varlık amacımız, Allah'a iman ve kulluğun yanında yeryüzünü imar etmektir. Yeryüzünde sevgi, saygı, şefkat ve merhameti yaymaktır. Hepimizin ortak yurdu olan dünyamızda iyiliği egemen kılmaktır. Her daim adaleti yüceltmektir. Hakk ve hakikate tercüman olmaktır. Batıla karşı hakkın, zalime karşı mazlum ve mağdurun, cehalete karşı ilim ve irfanın yanında yer almaktır. Fitne, fesat, zulüm, savaş, katliam gibi her türlü kötülüğün karşısında durmaktır.

Aziz Kardeşlerim!

Bugün, genelde insanlık özelde ise İslam coğrafyası, barış, huzurun, güven ve sükûnetin özlemine duymaktadır. Unutulmamalıdır ki; bütün bu güzellikler Kur'an'ın bâkî hakikatlerinde, Peygamberimizin çağlar üstü örneğinde mevcuttur. Yeter ki müminler olarak bizler, hayatımızı bu güzelliklerle tezyin edelim. Yeter ki bu güzellikleri uygun bir lisanla, hikmetli bir üslupla insanlık ailesine takdim edebilelim.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, ölümü ve hayatı hangimizin daha güzel işler yapacağını sınamak için yarattığını haber vermiştir.² Öyleyse şu kısacık imtihan dünyasında bize düşen, muhabbetullah ile dolu bir kalple, Allah'ı zikreden ve O'na şükreden bir dile, salih amellerle geçirilen bir ömre sahip olmaktır. Fâni dünyamızı imar ederken, ebedi yurdumuz olan âhireti mamur etmeyi unutmamaktır. Yüce Rabbimizin, rızası uğrunda hiç bir gayreti zayi etmeyeceği ümidi ile yaşamaktır. Yeter ki bizler, sadece O'na dayanıp güvenelim. Yeter ki **“Benim namazım, her bir ibadetim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir”**³ diyerek her daim Rabbimizle, Rabbimiz için yaşayalım.

Kardeşlerim!

Geliniz! Gaye-i hayatımız üzerinde bir kez daha düşünelim. Varlık gayemiz doğrultusunda bir hayat yaşamaya gayret edelim. Rabbimize yüz akıyla dönmeye çalışalım. Böylelikle ömrümüzün nihayetinde şu ilahi müjdeyi duyabilmek için ümidimiz her daim diri kalsın: **“Ey huzur içinde olan nefis! Sen O'ndan, O da senden razı olarak Rabbine dön! İyi kullarımın arasına gir. Cennetime gir.”**⁴

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Buhârî, Cihâd, 46; Müslim, İmân, 48.

² Mülk, 67/2.

³ En'âm, 6/162.

⁴ Feccr, 89/27-30.